

Morten Helveg Petersen (RV):

Også Det Radikale Venstre ser med sympati på forslaget. Roserne vælter jo ned.

Der er mange administrative byrder for virksomhederne. De virker selvfølgelig særlig belastende for helt små virksomheder, der ikke har en egentlig administrativ afdeling til at tage sig af lønregnskaber og de ansattes forhold. Og forslaget om på frivillighedens basis at indføre én samlet trækprocent ved udarbejdelse af lønsedler er umiddelbart en sympatisk tanke, når man diskuterer, hvordan virksomhedernes administrative byrder kan mindskes.

Begrænsning af bøvlg og virksomhedernes administrative byrder ligger os meget på sinde i Det Radikale Venstre, det skal der ikke være tvivl om. Men før vi gennemfører et forslag om én fælles trækprocent i forbindelse med lønregnskaberne, ja, så er vi selvfølgelig nødt til at overveje de mulige virkninger, søge svar på spørgsmål som f.eks.: Hvilke konsekvenser har det for lønmodtagerne? Hvad betyder det for borgernes skatteopgørelser? Hvor stor bliver byrden for det offentlige?

Som udgangspunkt kan vi klart støtte op om forslaget, men gennemførelsen skal ske på et ordentligt grundlag, og derfor finder vi det fornuftigt, at der nedsættes et udvalg, der kan udarbejde grundlaget for eventuelle ændringer på området.

Og det er min mening, at det må indgå som en helt naturlig komponent i det arbejde, vi skal have gang i nu, at man vurderer én fælles trækprocent i forhold til de, skal vi sige mere sofistikerede redskaber, man udarbejder på IT-fronten, som måske ikke nødvendigvis er identiske, men som muligvis kan gøre livet endnu nemmere for virksomhederne.

Og jeg er da bekendt med, at der har siddet en arbejdsgruppe inklusive organisationer, som normalt er meget højrøstede i det her spørgsmål, og diskuterer én fælles trækprocent, og denne arbejdsgruppe er egentlig nået frem til, at der måske var mere perspektiv i at arbejde hen mod en totalløsning baseret på IT. Men det er alt sammen noget, vi kan vende tilbage til i arbejdet.

Det Radikale Venstre ser med sympati på forslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan fuldt ud støtte intentionen om mindre bureaukrati og regelforenkling. Om det helt korrekte forslag er det, der ligger her med

én trækprocent, er vi lidt mere i tvivl om, men vi støtter helt klart intentionen.

Vi håber, at vi kan få akkurat den samme brede støtte i Folketingssalen, når vi på et tidspunkt i næste samling skal behandle et forslag om regelforenkling og afbureaukratisering på arbejdsledelsesområdet, hvor det er grotesk, hvad man ser ude i virkeligheden. Vi vil bare håbe, at der kan blive lige så bred en tilslutning, som vi har her i dag.

Og så for det tredje vil jeg sige, at vi synes, det er rigtigt, men også kompliceret, og derfor vil vi henholde os til regeringens tilsagn om et udvalgsarbejde.

Kim Behnke (FP):

Specielt i de små virksomheder er de administrative belastninger noget, der betyder kolossalt meget for, om virksomheden kan få sine ting til at fungere. Store koncerner har store personaleafdelinger fyldt med folk, der er uddannet til udelukkende at stå for lønadministration osv. Man har ofte egne jurister og egne revisorer ansat i de store virksomheder, og når der kommer de tykke bøger fra Told og Skat med vejledninger i, hvordan man skal regne sidste decimal ud, ja, så overlader man det til dyrt betalte akademikere i virksomheden at finde ud af, hvordan virksomhedens lønregnskabscomputer skal omprogrammeres.

Men i den lille virksomhed, hvor det er håndværksmester selv, der sidder lørdag eftermiddag og prøver at få styr på ATP-regnskab og feriebetaling, vejrligsbetaling osv., ja, da er de mange og alt for ofte forekommende ændringer, der sker fra skattemyndighederne, en kæmpebelastning for den virksomhed.

Derfor har man blandt medarbejdere og blandt ledelse særlig i de små virksomheder jo et fælles grundlag, når man sidder i frokoststuen: Man har en opslagstavle, og øverst på den hadeliste, man har, ja, der står den til enhver tid siddende skatteminister. Man er alle enige på tværs af ledelse og medarbejderskel om, at den skatteminister, der til enhver tid sidder, er med til at gøre livet surt for borgerne.

Hver gang man får et nyt skattekort, optræder der nye ting: Så finder man på, at vi skal betale en enkelt procent ekstra i et særligt tvangsbidrag til ATP. Så finder man på at indføre bruttoskat med løfte om, at den da skal falde, som årene går, men så fastholder man alligevel procenten. Så indfører man såkaldt administrative lempelser, så nogle af de forskellige